

Józef Kaźmierczyk, Janusz Kramarek, Czesław Lasota

Wrocław - Ostrów Tumski

Informator Archeologiczny : badania 9, 230-231

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Warstwy kulturowe zawierały znaczne ilości mierzwy końskiej i bydłej zmieszanej z wiórami, zwłaszcza w północnej części aru. Na pozostałych odcinkach, tak w zabudowaniach jak i poza nimi występowała próchnica ze spalenizną, piaskiem, gliną i mierzwą. Drewniane konstrukcje z każdego poziomu były w mniejszym czy większym stopniu opalone. Znalaziono duże ilości ceramiki, kości zwierzęcych, resztki rybie oraz przedmioty z drewna, skóry, bursztynu, szkła, rogu, kości, żelaza, metali kolorowych. Na uwagę zasługują znalezione na poziomach IX, XI i XII 4 małe figurki drewniane z wyobrażeniami twarzy ludzkich, drewniane widły trójzębne oraz trzohki noży i łyżek.

Na XII poziomie odsłonięto fragment zagadkowego zabudowania o konstrukcji międzysłupowo-jarzmowej otoczonego prawdopodobnie płotem umocnionym jarzmami. Między tymi konstrukcjami i w warstwie/powatałej z mierzwy końskiej i innej, próchnicy z mierzwą, piasku, gliny/, odkryto wiele łuczów sugerujących intensywne oświetlenie. Solidna ta konstrukcja znajduje się niestety w znacznej mierze poza obrębem wykopu, na głębokości 4 m pod dzisiejszą powierzchnią.

Badania będą kontynuowane.

WROCLAW-OSTROW TUMSKI

Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego, Instytut Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej, Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadzili doc.dr hab. Józef Kaźmierczyk, dr Janusz Kramarek i mgr Czesław Lasota. Finansowała Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego, Instytut Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej oraz WKZ we Wrocławiu. Czwar-ty sezon badań. Podgrodzie przykatedralne, XI w.

Odsłonięto 4 poziomy osadnicze z 2-4 ćwierci XI w. W każdym z nich o powierzchni 240 m² zidentyfikowano od 5-9 budynków, w tym pracownie złotnicze i jubilerskie, magazyn zawierający zwęglone ziarna głównie pszenicy i owsa, dwa dwory moźnych. Część budynków miała posadzki wapienne położone na nasypach z drobnych kamieni i piasku, podobne do występujących w kościołach. Warsztaty złotnicze znajdowały się w wydzielonych z izby pomieszczeniach.

Z zabytków znaleziono m.in. tkaniny wełniane i jedwabne, skrawek dywanu, odpadki powstałe w czasie produkcji , surowiec metali

szlachetnych i półszlachetnych, tygle złotnicze, obuwie skórzane, ostrogę pokrytą blachą złotą, część siódła lub tarczy zdobionego wizerunkami m.in. psa, sowy /?/ i sokoła /?/, rylce do pisania oraz kałamarz /?/ z rogu. Na podstawie dotychczasowych badań /od 1972 r/ trzeba stwierdzić, że rozpoznaną część Ostrowia przy Katedrze zamieszkiwali możni feudalowie wraz ze służbą oraz wyspecjalizowanymi rzemieślnikami w obróbce złota, srebra; miedzi; szklarze zajmujący się wyrobem m.in. witraży, a także kamienia. W najniższym poziomie osadniczym /4 ćwierć XI wieku/ wyróżniono część placu targowego o zarysie prostokątnym, który trwał w tym samym miejscu do XII wieku włącznie.

Badania będą kontynuowane.

WRONOWICE-DOLIWO, gm. Turkowice Zakład Archeologii Polski
woj. zamojskie Uniwersytetu Marii Curie-
Stanowisko 1 Skłodowskiej
w Lublinie

Badania prowadzili doc. dr Jan Gurba i mgr Irena Kutyłowska. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Wczesnośredniowieczna osada i cmentarzysko.

Stanowisko wchodzi w skład zespołu osadniczego, w którym centralne miejsce zajmuje gród w Czermnie. Znajduje się ono po prawej stronie Huczwy, na wschód od grodziska na niewielkiej wyniosłości. Od południowego wschodu odcięte jest płytkim zagłębieniem wciskającej się języczkowo w wysoczyznę doliny Huczwy.

Wykop sondażowy /2 x 15 m/ usytuowano na północno-zachodniej krawędzi wysoczyzny w ten sposób, że /działka A/ znajdowała się we wspomnianym obniżeniu, natomiast pozostałe działki /B, C/ na wyniesieniu terenu.

W odcinku A odsłonięto nad ilasto-piaszczystym calcem warstwę związaną z osadnictwem wczesnośredniowiecznym /fragmenty ceramiki, kości zwierzęce, węgle/, a powyżej warstwę niwelacyjną powstałą w wyniku orki z luźnymi fragmentami ceramiki i ułamkami kości ludzkich.

W obrębie odcinków B i C układ warstw był następujący:

- 1/ Na odcinku C wkopana była w calc jama /0,5 x 0,5 m, głębokości 0,3 m/ wypełniona intensywnie czarną ziemią, w której znaleziono fragment naczynia /okres halsztacki ?/.